

वा ० रा ०

॥ ४७ ॥

सैन्यादग्रतः सर्वसैन्यस्यपुरस्तात्तेनासमवेताः सैनिकास्तान्परिगृह्ययौ ॥ ३४ ॥ कुंभकर्णस्तद्विने देवाल्लव्यजागरोयुद्धायनिर्गतइतिबोध्यं ॥ लंकायांधर्ममाचरन् तत्रैवस्थित
इत्यर्थः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ प्रह्लांजलिः कृतनम्रत्वचिह्लांजलिः ॥ ३९ ॥ तां पादपतितां स्वसारं कुंभीनसीं उत्थापयामास ॥ ४० ॥ किंचापीति अन्यदपिप्रियमित्यर्थः ॥ ४१ ॥

नानाप्रहरणान्याश्रुनिर्ययुर्युद्धकांक्षिणां ॥ इंद्रजित्त्वग्रतःसैन्यात्सैनिकान्परिगृह्यच ॥ ३४ ॥ जगामरावणोमध्येकुंभकर्णश्चपृष्ठतः ॥
विभीषणश्चधर्मात्मा लंकायांधर्ममाचरन् ॥ ३५ ॥ शेषाः सर्वे महाभागाययुर्मधुपुरं प्रति ॥ खरैरुष्ट्रैर्हयैर्दीनैः शिशुमारैर्महोरगैः ॥ ३६ ॥
राक्षसाः प्रययुः सर्वे कृत्वा काशं निरंतरं ॥ दैत्याश्च शतशस्तत्र कृतवैराश्च दैवतैः ॥ ३७ ॥ रावणं प्रेक्ष्य गच्छंतमन्व गच्छन् हि पृष्ठतः ॥ स तु
गत्वामधुपुरं प्रविश्य च दशाननः ॥ ३८ ॥ नददर्शमधुंतत्र भगिनीं तत्र दृष्टवान् ॥ सा च प्रह्लांजलिर्भूत्वा शिरसाचरणौ गता ॥ ३९ ॥ त
स्य राक्षसराजस्य त्रस्ता कुंभीनसी तदा ॥ तां समुत्थापयामास नभेतव्यमिति ब्रुवन् ॥ ४० ॥ रावणो राक्षसश्चेष्टः किंचापि करवाणिते ॥
सा ब्रवीद्यदि मेराज नृसन्नस्त्वं महाभुज ॥ ४१ ॥ भर्तारं नममेहाद्यहंतुमर्हसि मानद ॥ न हीदृशं भयं किंचित्कुलस्त्रीणामिहोच्यते ॥ ४२ ॥
भयानामपि सर्वेषां वैधव्यं व्यसनं महत् ॥ सत्यवाग्भवराजेंद्रमामवेक्ष्य स्वयाचती ॥ ४३ ॥ त्वयाप्युक्तं महाराजन भेतव्यमिति स्वयं ॥
रावणस्त्वब्रवीद्दृष्टः स्वसारं तत्र संस्थितां ॥ ४४ ॥ क्वचासौ तव भर्ता वै मम शीघ्रं निवेद्यतां ॥ सहतेन गमिष्यामि सुरलोकं जयाय हि ॥ ४५ ॥
तव कारुण्यसौ हार्दान्निवृत्तोऽस्मि मधोर्वधात् ॥ इत्युक्ता सा समुत्थाप्य प्रसुप्तं तं निशाचरं ॥ ४६ ॥ अब्रवीत्सं प्रहृष्टे वराक्षसी सा पतिवचः ॥
एष प्राप्नोद शग्रीवो मम भ्राता महाबलः ॥ ४७ ॥ सुरलोकजयाकांक्षी सा हाय्येत्वा वृणोति च ॥ तदस्य त्वंसहायार्थं स वंधुर्गच्छ राक्षस ॥
॥ ४८ ॥ स्निग्धस्य भजमानस्य युक्तमर्थाय कल्पितुं ॥ तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा तथेत्याह मधुर्वचः ॥ ४९ ॥

॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ अर्थाय प्रयोजनाय ॥ कल्पयितुं सहाय्यं संपादयितुं ॥ युक्तं स्निग्धस्य मत्प्रेक्षया त्वयि स्निग्धस्य भजमानस्य त्वयि जामातृभावं भजतः ॥ ४९ ॥

३० कां०

॥ ४७ ॥